

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی تجری در فقه با حالت خطرناک در جرم شناسی و جرائم ناقص در قانون مجازات اسلامی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق و پژوهش های دینی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

پیمان نخعی مقدم - کارشناسی ارشد رشته حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه علوم قضایی تهران

خلاصه مقاله:

نظام حقوقی ایران در بخش های وسیعی از قوانین و مقررات خود به منابع فقهی توسل نموده و خصوصا قوانین کیفری و از جمله آنها قانون مجازات اسلامی را به عنوان مهم ترین رکن قوانین کیفری می توان حاصل تعامل نظرات فقیهان و حقوقدانان دانست. میان مطالب فقهی و حقوق کیفری مشابهات فراوانی قابل کشف است و یکی از این موارد مبحث تجری در خصوص اعمال فردی است که قصد ارتکاب فعل حرامی داشته و لیکن بنا بر پیدایش عواملی خارج از اراده اقدام وی به نتیجه نهایی منجر نگردیده است. پرسشی که با توجه به این مشابهت به ذهن متبادر می گردد این است که آیا مفاهیم مزبور به یک چیز اشاره می کنند و شروع به جرم مذکور در قانون مجازات اسلامی و تجری مطروح در فقه از یک منشا صادر شده و به یک نکته اشاره می کنند یا میان آنان تفاوت هایی نیز قابل کشف است؟ علاوه بر مبحث تجری در فقه و مب یحث شروع به جرم در قانون مجازات در جرم شناسی نیز مفهوم حالت خطرناک را می توان به گونه ای نزد یک به آن ها دانست و موارد سه گانه فوق را باتوجه به اینکه در هر سه آنها جرمی به وقوع نپیوسته اما مرتکب را علی رغم عدم از جام جرم قابل تادیب و یا مجازات می دانند می توان تحت موضوعی واحد در نظر گرفت و شباهت و تفاوت آنان را مورد بحث و بررسی قرار داد. در نوشتار پیش رو با مراجعه به منابعی که به معرفی مباحث فوق پرداخته اند سعی گردیده تا مبانی پیدایش و همچنین ویژگی ها و اشتراکات و اختصاصات هر کدام مشخص گردد تا معین شود که آیا جرائم ناقص در قانون مجازات همان تجری در فقه و حالت خطرناک در جرم شناسی است یا مباحث فوق در اساس و بنیان متفاوت اند.

کلمات کلیدی:

تجری، فقه، جرم شناسی، جرم ناقص، حالت خطرناک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1310346>

